

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžr/21/2014
Identifikačné číslo spisu:	4013201111
Dátum vydania rozhodnutia:	02.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4013201111.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu

JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci navrhovateľa: Slovenský pozemkový fond Bratislava, Búdkova 36, Bratislava, proti odporcovi: Okresný úrad Topoľčany, Pozemkový odbor, Nám. E. Štúra 1738, Topoľčany, za účasti navrhovateľov zo správneho konania: 1. P. H., G. 2. Ing. Y. H., JD., 3. Z. H., Z., 4. M. V., N., 5. M. H., H., 6. G. A., G., 7. O. D., H., 8. X. H., U., 9. Ing. M. H., U., 10. O. H., J., 11. Ing. H. H., O., 12. Ing. F.W., J., 13. Q. G., E., 14. K. S., G. 15. Mgr. N. S., M., 16. I. N., P., 17. Ing. I. H., N., 18. Mgr. S. E., A., 19. S. A., E., 20. Mgr. Z. U., J., 21. S. S., K., 22. M. S., I., v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. OPÚ 2004/00417-Gn/6 zo dňa 30. júla 2013, konajúc o odvolaniach proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sp/62/2013-22 zo dňa 18. novembra 2013, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sp/62/2013-22 zo dňa 18.11.2013 m e n í tak, že rozhodnutie odporcu č. OPÚ 2004/00417-Gn/6 zo dňa 30. júla 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Navrhovateľom 1-22 a ďalšiemu účastníkovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre potvrdil rozhodnutie odporcu č. OPÚ 2004/00417-Gn/6 zo dňa 30.07.2013 a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. V preskúmvanej veci vykonal súd dokazovanie a v rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 2 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom (ďalej len zákon č. 503/2003 Z.z.) a uviedol, že odvolacie dôvody neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť a zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu. Správny orgán sa pri vydávaní rozhodnutia riadil právnym názorom Krajského súdu v Nitre vysloveným v rozsudku č. k. 19Sp/3/2012-40 zo dňa 26.10.2012 a hlavne sa riadil názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) v rozsudku sp. zn. 1Sžo/334/2009 zo dňa 19.05.2010. Súd

dospel k záveru, že dôvody odvolania oprávnených osôb zastúpených splnomocneným zástupcom P. H. neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť a zákonnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia. Oprávnené osoby zdedili po svojich právnych predchodcoch vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú v súčasnosti zapísané na LV č. XXX, 428, k.ú. G.. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že niektorí spoluvlastníci nehnuteľnosti zapísanej na pôvodnej PKV vložke č. 178 ako parc.č. 829/1 o výmere 169179 m², ktoré užíva PD Radošinka Veľké Ripňany, postupne odpredávajú časti parcely kúpnyimi zmluvami poľnohospodárskemu družstvu. Odvolacie dôvody smerovali proti nezákonnosti tej časti preskúmaného rozhodnutia, ktorým sa im nemá navrátiť vlastníctvo práve k tejto parcele. Z dôvodu, že všetky skonfiškované nehnuteľnosti boli rozparcelované, súd považoval odvolaním napadnuté rozhodnutie odporcu v bodoch 3, 4, 5 a 6 za zákonné.

Z dôvodu, že o reštitučnom nároku k nehnuteľnosti PKV č. 324 parc.č. 861/16, 862/16 bolo už právoplatne rozhodnuté rozhodnutím č. OPÚ 2004/00417-GN/3 zo dňa 12.05.2008, krajský súd považoval rozhodnutie v tejto časti za zákonné. Za zákonné považoval aj predposledný odsek výrokovej časti rozhodnutia na strane 5, kde správny orgán uviedol, že o uplatnenom reštitučnom nároku S.F. bolo právoplatne rozhodnuté rozhodnutím č. OPÚ 2004/00507-Gn/1 zo dňa 08.08.2008. Posudzujúc posledný odstavec výrokovej časti preskúmaného rozhodnutia na str. 5, kde správny orgán konštatoval, I.F., Ing. Z.F. a A. H. nespĺnili podmienky podľa § 5 ods. 1 a § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom, krajský súd považoval za potrebné poukázať na rozsudok NS SR sp. zn. 1Sžo/334/2009 zo dňa 19.05.2010, kde odvolací súd okrem iného konštatoval, že tieto fyzické osoby si reštitučný nárok neuplatnili, preto neboli účastníkmi správneho konania a tiež konštatoval, že S.F. si reštitučný nárok uplatnila po uplynutí zákonom stanovenej lehote. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že odvolaním napadnuté rozhodnutie č. OPÚ 2004/00417-Gn/6 zo dňa 30.07.2013 je vecne správne a zákonné a preto ho v zmysle § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

II.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie Slovenský pozemkový fond a P. H. v zákonom stanovenej lehote.

Slovenský pozemkový fond v odvolaní uviedol, že s rozhodnutím súdu nesúhlasí, nakoľko toto rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na ustanovenie § 1 zákona č. 503/2003 Z.z. a uviedol, že odporca rozhodnutím č. OPÚ 2004/00417-Gn/6 zo dňa 30.07.2013 nepriznal žiadateľom vlastnícke právo z dôvodu existencie zákonnej prekážky podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 503/2003 Z.z., t.j., že pozemok je vo vlastníctve fyzickej osoby a právnickej osoby okrem povinnej osoby a priznal im právo na náhradu. Pozemky, o ktorých odporca rozhodol, ale sú vo vlastníctve žiadateľov.

Odporca priznal žiadateľom právo na náhradu napriek tomu, že majú dotknuté pozemky zapísané vo vlastníctve na LV č. XXX a XXX titulom dedenia. Ak by Slovenský pozemkový fond poskytol náhradu za tieto pozemky, žiadatelia by mali vo vlastníctve nielen pôvodné pozemky, ale aj ďalšie náhradné pozemky. Takéto plnenie by teda viedlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor štátu.

Rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre navrátenie vlastníctva k pozemkom podľa § 1 zákona č. 503/2003 Z.z. Vlastnícke právo nemožno vrátiť, nakoľko vlastníckmi pozemkov sú žiadatelia samotní a preto o ich nároku nemožno rozhodovať podľa zákona č. 503/2003 Z.z. Podľa názoru Slovenského pozemkového fondu, odporca mal vydať rozhodnutie, ktorým neprizná žiadateľom vlastnícke právo, ani právo na náhradu.

Nakoľko napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, Slovenský pozemkový fond sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alebo ho zmenil tak, že zruší rozhodnutie odporcu a vráti vec odporcovi na ďalšie konanie.

III.

V odvolaní P. H. je uvedené, že on a osoby, ktoré zastupuje súhlasia s názorom odporcu, že im priznáva nárok na reštitúciu podľa § 3 ods. 2 reštitučného zákona č. 503/2003 Z.z., ale nesúhlasia s tým, aby im bola určená náhrada za pôvodné pozemky, ale trvajú na priznaní vlastníctva ich pôvodných pozemkov.

Tvrdenie, že pozemky sú vo vlastníctve fyzickej a právnickej osoby okrem povinnej osoby nie je podopreté konkrétnymi dôkazmi.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu zmení a rozhodnutie odporcu zruší a vráti mu na nové konanie, pretože svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil a vec nesprávne právne posúdil.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie č. OPÚ 2004/00417-Gn/6 zo dňa 30.07.2013, ktorým odporca rozhodol, že oprávnené osoby podľa § 2 ods. 2 písm. c) zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom, spĺňajú podmienky podľa § 3 ods. 2 tohto zákona a priznal im právo na náhradu za pozemky, ktoré prešli do vlastníctva štátu na základe rozhodnutia Predsedníctva Slovenskej národnej rady č. 104/1945 Zb. SNR k.ú. G..

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Z administratívneho spisu súd zistil, že rozhodnutím NS SR sp. značka 1Sžo/334/2009 zo dňa 19.05.2010, zmenil rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sp 116/2008-58 zo dňa 23. februára 2009 tak, že rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Topoľčanoch zo dňa 23. apríla 2008 č. OPÚ 2004/00417-Gn/2 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V závere svojho rozhodnutia súd uviedol, že vzhľadom k tomu, že v danej veci v konaní o reštitúciu podľa ustanovení reštitučného zákona bola preukázaná listina a to rozhodnutie o konfiškácii majetku pôvodných vlastníkov M. H. a manželky A. H. rod. X. zapísaných v pozemkovej knihe vl. č. 252 a vl. č. 178 kat. úz. B. bez ohľadu na to, že zápis o konfiškácii nebol do pozemkovo knižných vložiek zapísaný, táto listina je dôkazom spochybňujúcim hodnovernosť zápisu Osvedčení o dedičstve do katastra nehnuteľností a to na listoch vlastníctva č. XXX. a XXX. pre kat. úz. G., na ktorú skutočnosť mal žalovaný správny orgán v zmysle § 3 ods. 1 správneho poriadku v spojení s § 70 ods. 1 a § 71 ods. 3 katastrálneho zákona z úradnej povinnosti prihliadnuť. Pokiaľ z uvedených skutkových okolností vyplynulo, že rozhodnutím Predsedníctva Slovenskej národnej rady zo dňa 13.06.1946 bol skonfiškovaný všetok pôdohospodársky majetok pôvodných pozemkovo-knižných vlastníkov, ktorí boli právnymi predchodcami oprávnených osôb, ktoré si uplatnili reštitučný nárok náležite a v zákonom ustanovenej lehote v zmysle reštitučného zákona, bol žalovaný správny orgán povinný o ich nároku rozhodnúť v súlade s § 3 ods. 2 reštitučného zákona, pretože len týmto spôsobom bolo možné napraviť krivdu, ktorá bola spôsobená mocenským aktom štátu v rozhodnej dobe pôvodným pozemkovoknižným vlastníkom ako právnym predchodcom oprávnených osôb, ktorým oprávnenosť svedčí podľa § 2 ods. 2 reštitučného zákona.

Následne správny orgán vydal rozhodnutie č. OPÚ 2004/00417-Gn/6 zo dňa 30. júla 2013, ktorým bolo rozhodnuté o reštitučnom nároku žiadateľov zastúpených P. H. tak, že spĺňajú podmienky reštitúcie podľa zákona č. 503/2003 Z.z. a pre zákonnú prekážku im nepriznáva vlastnícke právo k pozemkom v k.ú. G., a priznáva im právo na náhradu. Z rozhodnutia je zrejmé, že správny orgán sa snažil postupovať v intenciách rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/334/2009 zo dňa 19.05.2010, podľa ktorého mal konať s ďalším účastníkom správneho konania Slovenským pozemkovým fondom Bratislava s tým, že musí posúdiť rozhodnutie Predsedníctva SNR zo dňa 13.06.1946, ktorým bol konfiškovaný všetok poľnohospodársky majetok. Správny orgán sa síce zaoberal aktuálnym stavom listov vlastníctva zo dňa 19.07.2013, na ktorých sú zapísané nehnuteľnosti a zistil, že niektorí žiadatelia odpredali svoj podiel, resp. nehnuteľnosť PD Radošinka Veľké Ripňany spolu v podiele 7/30, ale nezaoberal sa skutočnosťou, že niektorí z vlastníkov odpredali svoj podiel a niektorým sa tvrdí, že nárok na vrátenie pôvodných skonfiškovaných pozemkov nie je realizovateľný. Správny orgán pri svojej rozhodovacej činnosti opomenul sa vysporiadať s tým, že pozemky, o ktorých vydání

rozhodol, sú vo vlastníctve žiadateľov, resp. právnickej osoby, ktorej niektorí zo žiadateľov odpredali svoje podiely. Taktiež z rozhodnutia vyplýva, že niektorým žiadateľom priznal správny orgán náhradu napriek tomu, že pozemky získali titulom dedenia, čo znamená, že ak Slovenský pozemkový fond poskytol náhradu za tieto pozemky, žiadatelia by mali vo vlastníctve nielen pôvodné pozemky, ale aj náhradné pozemky.

V zmysle ust. § 1 písm. a/, b/ zákona č. 503/2003 Z.z., tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré neboli vydané podľa osobitného predpisu (zák. č. 229/1991 Zb.). Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria

a/ poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria,

b) lesný pôdny fond.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 503/2003 Z.z., oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku taxatívne ustanovenom pod písm. a/ až t/.

Obdobne sa postupuje aj v prípadoch, keď fyzickej osobe vznikol nárok na vyňatie pozemkov z konfiškácie podľa osobitných predpisov. Za osoby, ktorým vznikol nárok na vyňatie pozemkov z konfiškácie podľa osobitných predpisov, treba považovať aj občanov Slovenskej republiky, ktorí majú trvalý pobyt na jej území a ktorým bolo odňaté vlastnícke právo (Nariadenie Slovenskej národnej rady č. 104/1945 Zb. SNR o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa v znení neskorších predpisov) k pozemkom a neboli odsúdení podľa osobitných predpisov. Ak tieto pozemky boli už pred rozhodujúcim obdobím pridelené v rámci predpisov o pozemkových reformách, rieši sa nárok týchto oprávnených osôb podľa § 7, ak došlo k odňatiu prídelu postupom uvedeným v odseku 1.

Podľa § 5 ods. 1, 2, 3, 5 zákona č. 503/2003 Z.z., právo na navrátenie vlastníctva k pozemku môže uplatniť oprávnená osoba do 31. decembra 2004 na obvodnom pozemkovom úrade, v ktorého obvode vlastnila pozemok, a zároveň preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v lehote právo zanikne. Rozhodnutie o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 vydá obvodný pozemkový úrad. Na konanie podľa odseku 2 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Proti rozhodnutiu obvodného pozemkového úradu podľa odsekov 2 a 4 možno podať opravný prostriedok na súde.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Predpokladom navrátenia vlastníctva k pozemkom alebo priznania náhrady za nehnuteľnosti, ktoré nie je možné vydať podľa reštitučného zákona bolo, aby si oprávnená osoba uplatnila reštitučný nárok na pozemkovom úrade v zmysle § 5 ods. 1 uvedeného zákona a súčasne preukázala splnenie zákonných podmienok oprávnenej osoby ustanovených v § 2 ods. 1, 2 tohto zákona, ako aj, že žiadané nehnuteľnosti prešli v zákonnej dobe (od 25.02.1948 do 01.01.1990) na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku skutočností taxatívne ustanovených v § 3 ods. 1, 2, 3 reštitučného zákona, právo na navrátenie vlastníctva alebo priznanie náhrady si oprávnená osoba uplatnila v lehote ustanovenej v § 5 ods. 1 označeného zákona (do 31.12.2004) a žiadané pozemky ku dňu odňatia mali charakter pôdy podľa § 1 ods. 1 tohto zákona, ako aj, že žiadané nehnuteľnosti neboli vydané podľa zákona o pôde (zákon č. 229/1991 Zb.).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť

skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie (§ 32 správneho poriadku).

Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia odporcu dospel k záveru, že boli splnené zákonné podmienky pre zrušenie jeho rozhodnutia a vrátenie veci mu na ďalšie konanie a preto súd prvého stupňa nepostupoval v súlade so zákonom pokiaľ preskúmané rozhodnutie podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Krajský súd v Nitre svojom rozhodnutím č. k. 19Sp/62/2013-22 zo dňa 18.11.2013 potvrdil rozhodnutie odporcu č. OPÚ 2004/00417-Gn/6 zo dňa 30.07.2013 pričom v odôvodnení rozhodnutia uviedol len, že „Odvolacie dôvody neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť a zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu; že správny orgán sa pri vydávaní rozhodnutia riadil právnym názorom Krajského súdu v Nitre vysloveným v rozsudku č. k. 19Sp/3/2012-40 zo dňa 26.10.2012 a hlavne sa riadil názorom NS SR v rozsudku sp. zn. 1Sžo/334/2009 zo dňa 19.05.2010; Ďalej, že súd dospel k záveru, že dôvody odvolania oprávnených osôb zastúpených splnomocneným zástupcom P. H. neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť a zákonnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia, že súd považoval za zákonný aj predposledný odstavec výrokovej časti rozhodnutia na strane 5; Tiež posudzujúc posledný odstavec výrokovej časti preskúmaného rozhodnutia na str. 5, kde správny orgán konštatoval, I.F., Ing. Z.F. a A. H. nesplnili podmienky podľa § 5 ods. 1 a § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a teda krajský súd považoval za potrebné poukázať na rozsudok NS SR sp. zn. 1Sžo/334/2009 zo dňa 19.5.2010 v danej veci“. Skutočnosťou, kto je vlastníkom dotknutých pozemkov sa krajský súd nezaoberal ako ani otázkou, kto je vlastníkom pozemkov po uskutočnenom dedičskom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu je nedostatočne odôvodnené a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Správny orgán nepriznal vo svojom rozhodnutí č. OPÚ 2004/00417-Gn/6 zo dňa 30. júla 2013 žiadateľom vlastnícke právo z dôvodu zákonnej prekážky podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 503/2003 Z.z., ale priznal im právo na náhradu za dotknuté pozemky, pričom nevzal do úvahy skutočnosť, kto je vlastníkom dotknutých pozemkov podľa aktuálneho výpisu z listov vlastníctva. Pozemky, o ktorých správny orgán rozhodoval sú alebo boli už vo vlastníctve niektorých zo žiadateľov. Ide o pozemky evidované v KN Správa katastra Topoľčany v LV č. XXX a LV XXX titulom dedenia (Osvedčenie o dedičstve OS TY 5D 606/92, Osvedčenie o dedičstve OS TY 5D 584/92, Osvedčenie o dedičstve 31D 463/06, Osvedčenie o dedičstve 6D 310/2012) resp. vo vlastníctve povinnej osoby PD Radošinka, ktorá tieto pozemky nadobudla titulom kúpnych zmlúv uzatvorených práve s niektorými žiadateľmi, a ktorých predmetom bol odplatný prevod vlastníckeho práva k spoluvlastníckym podielom evidovaných v označených listoch vlastníctva na základe kúpnych zmlúv.

Na základe uvedeného má odvolací súd za to, že krajský súd mal dospieť k záveru, že návrhom napadnuté rozhodnutie odporcu je nedostatočne odôvodnené a vec je nesprávne právne posúdená, keďže sa správny orgán nevysporiadal so všetkými podstatnými náležitosťami, ktoré sa týkajú vlastníctva sporných pozemkov, pričom táto vada bola spôsobilá vyvolať nezákonnosť i zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci na ďalšie konanie. Keďže na uvedenú okolnosť krajský súd neprihliadol, odvolací súd dospel k záveru o nutnosti zmeny napadnutého rozsudku krajského súdu tak, že je účelné rozhodnutie správneho orgánu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a to z viacerých dôvodov. Rozhodnutie považuje za nedostatočne odôvodnené, vec je nesprávne právne posúdená. Závery odporcu vychádzajú z nedostatočne zisteného stavu veci a preto súd považuje rozhodnutie odporcu za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. a/, c/, d/ O.s.p.).

Podľa názoru senátu najvyššieho súdu je odporca povinný opakovane preskúmať, či listina, ktorú žiadatelia predložili ako titul reštitúcie spĺňa ustanovenie § 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. Len ak zistí, že uvedený titul spĺňa zákonné podmienky, ďalej preverí, či žiadatelia požadované pozemky už nevlastnia, prípadne, či ich vlastnili a scudzili ich a to s poukazom na argumentáciu Slovenského pozemkového fondu.

Úlohou správneho orgánu v ďalšom konaní bude doplniť skutkový stav veci tak, aby bolo po vykonanom šetrení na príslušnom okresnom úrade zrejmé, či pozemky o ktorých vydanie oprávnené osoby žiadajú, sú alebo od roku 1990 boli/neboli vo vlastníctve žiadateľov, resp. vo vlastníctve inej tretej osoby než sú žiadatelia, či už právnickej alebo inej fyzickej osoby, a od koho táto osoba nadobudla vlastníctvo resp. či niektorí zo žiadateľov odpredal, či daroval svoje parcely takémuto subjektu. Ďalej sa bude zaoberať právnym posúdením žiadosti, i vo vzťahu k tým žiadateľom, ktorí požadované pozemky už získali titulom dedenia a zabráni tomu, aby Slovenský pozemkový fond poskytoval náhradu za požadované pozemky duplicitne, to znamená, že nie je možné priznať žiadateľom náhradu za pozemky, ktoré v skutočnosti žiadatelia vlastnia alebo od roku 1990 už vlastnili. Svoje rozhodnutie správny orgán taktiež aj náležite odôvodní. Až po došetrení veci správny orgán o reštitučnom nároku opakovane rozhodne.

Podľa § 250j ods.7 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal odvolací súd z § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP a v zmysle § 151 ods. 2 OSP i z obsahu spisu, a nezistil, že by oprávneným osobám trovy na náhradu vznikli.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.